

תלמודו בידו

דף סו עמוד ב

- א** | לענין מה נאמרה הדרשה "עתי" ואפילו בשבת ?
- ב** | האם ביום הכיפורים אסור מן התורה להוציא מרשות לרשות ?
- ג** | לענין מה נאמרה הדרשה "עתי" ואפילו בטומאה ?
- ד** | במעשה העגל, מי נהרג בסייף, מי במגיפה בידי שמים, ומי על ידי המים שהשקם משה ?

- א** | שאם היה השעיר חולה, ואינו יכול ללכת בכוחות עצמו, מרכיבו המשלח על כתפו. וכרוך בזה חילול שבת, אפילו לר' נתן שסובר שהחי נושא את עצמו, ואין מלאכה מן התורה בנשיאת בעלי חיים.
כיון שבעל חי חולה שאינו יכול לשאת את עצמו, הנושאו מחלל שבת.
- אין צריך פסוק להתיר הוצאת השעיר מחוץ לתחום, כיון שאיסור תחומין מדרבנן.
- ב** | אין איסור הוצאה. שאם נאסרה הוצאה ביום כיפור, מלבד לצורך שילוח השעיר, מדוע נאמר "עתי" להתיר נשיאת השעיר ביום כיפור שחל בשבת.
הרי דין יום כיפור כדין שבת, וכבר הותרה הוצאה זו.
- ג** | נטמא המזומן להיות משלחו, הרי הוא נכנס לעזרה לקחת את השעיר.
- חלה המזומן להיות משלחו, ישלחנו ביד אחר.
- דחף את השעיר מהצוק ולא מת, המשלח יורד אחריו וממיתו.
- ד** | 1. זיבח וקיטור, בסייף כבן נח. ולא בסקילה, שעדיין לא ניתנו ארבע מיתות בית דין. חיבק ונישק את העגל, נענש במגפה. שאין בעבודות אלו מיתת בית דין. שמח בלבבו כשראה שעובדים את העגל, נענש בהדרוקן.
2. עבד בעדים והתראה, בסייף. עדים בלא התראה, במגיפה. בלא עדים, בהדרוקן.
- שבט לוי לא עבדו לעגל.